

Василь Іванович Атрощенко
(1906– 1991)

Український хімік-технолог, академік.

Народився в м. Юзівка (м. Донецьк). Навчався на вечірніх дворічних професійно-технічних курсах майстрів азотної та коксохімічної промисловості, після яких одержав посаду лаборанта в центральній лабораторії азотно-хімічного заводу. 1928 року за рекомендацією заводського комітету був направлений до Одеського вищого технікуму загальної прикладної хімії. Під час навчання виявив інженерні здібності та інтерес до науково-дослідної роботи. Ще студентом першого курсу на практиці в цеху виробництва сірчистого натрію Костянтинівського хімічного заводу запропонував зміни до процесу виробництва, що зменшували витрати натрій сульфату й вугілля. Після закінчення навчання залишився на кафедрі мінеральної технології як аспірант, а потім як асистент.

Від 1935 року працював у Харківському хіміко-технологічному інституті. Працюючи проректором та завідувачем кафедри, провів велику роботу з розвитку й організації наукових досліджень в інституті, підготовки наукових кадрів, зміцнення співробітництва з промисловістю, а також створення галузевих лабораторій. У цей час на кафедрі було закладено основи наукової школи з кінетики та каталізу процесів зв'язування азоту. Атрощенко зробив вагомий внесок у розвиток технологій виробництва нітратної кислоти.

Основний напрямок наукових робіт — вивчення кінетики хімічних процесів, зокрема каталітичних. Досліджував проблеми окислення амоніаку контактним методом; каталітичне окислення суміші амоніаку й метану; зменшення втрат платиноїдних каталізаторів у виробництві нітратної і синильної кислот; вплив технологічних чинників на швидкість хімічних процесів.

За роки роботи на посаді завідувача кафедри підготував понад 2000 інженерів і наукових працівників. Серед його учнів понад 60 кандидатів і 15 докторів наук.